

LLEVOR

REVISTA QUINZENAL

Any 1.

Nombre 5

SUSCRIPCIÓ

Trimestre . . . . . Ptas. 1'00
Un nombre . . . . . » 0'20

DIRECCIÓ

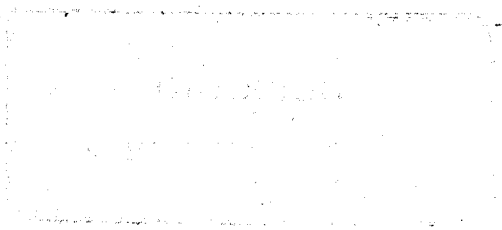
CARRER D'EN PRIM, 98

Granollers 30 Agost de 1908

REVISTA QUINZENAL

SUBSCRIPCIO

Elaborat el 30 d'agost de 1908

LLEVOR

Revista quinzenal

Director: A. Verdú, Carrer d'en Prim, 98

FEDERICO CLARAMUNT

Crónica científica (1)

Háblase con notable insistencia desde hace algunos días, en los centros científicos de París, de la importante obra en publicación y próxima á ver á luz cuyo epígrafe (caso de no haber error) es *La constitución del mundo*, debida á la pluma del sabio metereólogo y astrólogo Sr. Dionisio Puig. El sólo anuncio de la obra ha llamado poderosamente la atención, siendo vivísimo el interés despertado entre lo más selecto del mundo científico parisién para conocer á fondo la obra de tan inteligente y modesto sabio, el cual cuenta aquí con no pocas simpatías, no faltando personas como el notable físico Mr. Ramsay, descubridor de nuevos gases en la atmósfera, que se honra en haber conocido y hablado personalmente al señor Puig, otros más atrevidos como el Dr. Ox, Mr. Martín conocedores del idioma castellano, V. Bonafont, de nacionalidad española, pretenden conocer algunas de las atrevidas teorías que el Sr. Puig expone en su obra por haberle leído muchos de sus trabajos en la prensa española y en la Revista científica *Orbi*, de la cual es director, administrador y redactor, cargos estos que al ser desempeñados los tres por una sola personalidad, son una sólida garantía de la férrea propiedad cerebral del sabio que nos ocupa, contando el tiraje de *Orbi* á la halagüeña cifra de 30,000 ejemplares, cuya

circulación se verifica por todos los ámbitos del orbe... según dice el mismo director.

De desear es que no se malogren tan notorias condiciones en la persona del Sr. Puig, continuando con su entereza de carácter, prescindiendo de las pueriles ambiciones y los pinchazos del cardo con el cual pretende herir el impotente sus laureadas sienes, hasta llegar al fin de la gloria que al parecer no se hará esperar; en lontananza se divisa un rayo de luz vivificadora, sus resplandores extienden cotidianamente su radio de acción, no dudando que con su potente impulso acabará por destruir los estrechos mo'des que la aprisionan resplandeciendo por doquier el sol de la cristalina verdad. Libre Promoteo, Puig será reconocido y entonces los que le pisoteaban en vida, serán los mismos que lo glorificarán en la muerte. La odisea, el martirologio, las vicisitudes de Puig al parecer son las mismas que han subsistido siempre desde que en la sociedad hubo el hombre que sobrepusiera á los demás. ¿La causa cuál es? De sobras es conocida. ¡La ambición!

Estos son los comentarios que á menudo se repiten, todas las celebridades científicas reconocen unánimamente que al fin se hará justicia al Sr. Puig poniéndole al digno lugar que le corresponde. Al lado de Galileo, Newton, Buffón y otros mártires de la ciencia.

Dado el interés palpitante que ha despertado el sólo anuncio de la obra, háblase de dar

(1) Tenemos por costumbre ser nobles con nuestros adversarios.—NOTA DE LA D.

algunas conferencias para dar á conocer al público la personalidad del Sr. Puig y la tesis de su trabajo, y no sería difícil se le enviara á buscar de nuevo para presidir los actos que á su favor se celebren en el local que están domiciliadas «Les societets savantes».

Mr. Martín, que al parecer lee asiduamente al Sr. Puig, dió á conocer en amigal conversación algunas de las novísimas teorías del señor Puig, la *teoría del fin del mundo, la de la forma y masa de los átomos y diversas categorías de los astros, según su masa.*

Dice Mr. Martín, que la síntesis de la teoría del Sr. Puig sobre la degeneración del planeta Tierra, será á causa de las propiedades atractivas y absorbentes del planeta muerto, ó mejor dicho sin vitalidad, el planeta Luna, pero que á causa de las muchas evoluciones á que está destinado el sistema planetario, la Luna será dentro algunos siglos un nuevo mundo cuya vida será quitada á la tierra por hallarse ésta en la quinta fase de su evolución ó sea el período de la decadencia y en este período está comprendida la Tierra. La desaparición de la vida en el planeta Tierra no podrá considerarse como una muerte natural, sino que lo será violentamente por el imán magnético del planeta Luna.

Esta teoría que á primera impresión parece utópica, no dejará de tener sus puntos de realidad por ser el Sr. Puig el primitivo autor, y haberse irrogado otros astrólogos en paternidad.

No me es posible, en los límites restringidos de esta publicación, hacer un extenso análisis de las admirables teorías del Sr. Puig, no es posible enumerar todas las riquezas, todas las ideas, todas las concepciones, á la par felices y atrevidas que contiene.

Expone el autor (según Mr. Martín) todas las leyes conocidas y por conocer de la cosmografía, de la mecánica, de la física y de la química, y las parangona para deducir fórmu-

las admirables de la constitución íntima de la materia, encontrando el medio, por arreglos variables, de los elementos de la substancia cósmica, de figurar geoméricamente las moléculas y los átomos.

El Sr. Puig no vacila en ciertos momentos en derribar de un golpe algunas pretendidas leyes mecánicas y ciertos sistemas filosóficos admitidos hasta el día para la explicación del cosmos.

No contento con afirmar, critica, discute las ideas ajenas con perfecta buena fé, y por último, demuestra ó trata de demostrar su pensamiento, pudiendo citarse como ejemplo de su proceder, el hecho de que, en guerra abierta contra la ley de Niwton, base de la mecánica universal y tan fecunda en resultados, añade que el gran matemático inglés fué el primero en protestar contra la manera como fué anunciada su famosa ley de la gravitación.

Los cuerpos no se atraen, dice, pero obran como si se atrajesen.

Las deducciones que hace el autor de las leyes de la expansión de los fluidos para establecer la masa de los átomos, son verdaderamente geniales.

Para el Sr. Puig, los átomos de éter son los más voluminosos de todos, y los átomos materiales son tanto más pequeños cuanto su masa es más considerable; al éter sigue el hidrógeno (el cuerpo más ligero), que posee el átomo más grande; el iridio y el platino (los más pesados), que tienen los más pequeños.

Pero desde el hidrógeno al platino, todos los átomos materiales poseen una inercia, una masa, un peso, en tanto que los átomos de éter, más que imponderables, son *imperantes*.

Esto que hasta la fecha no había sido dicho por nadie, ha causado enorme sensación, dando lugar á la investigación por parte de los científicos pasa aplaudir y alentar al héroe de tales innovaciones.

(Concluirá.)

Toc

Tot somriu; fins Nature s'aixeque riallere i dolça, deixant sentir un benestar de bonança que captiva. Tot en ella assenyala feste.

En els rostres dels veïns del poble si reflecte-se toc marcat de placidese.

La quietut de mort de tot un any s'es soterrada dant eixida al bullici i moiment, á tal extrem, que fa que un no's conega á si mateix, que'l poble no s'assemblí al mateix poble, i, que fins l'aire que's respire, no s'assemblí per res al mateix aire de sempre...

Tot-hom estrena qui mes pot, que la costum i la feste ho ecsigeix; tot-hom llueix sollemnemement la roba acabade de confeccionar.

I quin tras-bals; i cuantes suors; i cuantes nits passades en vet-lle, no representen les estrenes, que'n el poble, qui mes qui menys, passeja am aire de senyor i am to de formalitat, per passetjos i carrers i plaças...

I com la gaudeixen la vida en eixos dies de festes, els habitants del poble...

I com la esperaban de temps i mes temps la tan, per tots conceptes, anhelade Feste major.

I quins mals-de-cap mes endinsats els del jovent del poble...

Les societats, per ells nutrides, anime d'ells mateixos, totes á una procurarán esser la mes ben adornade, vet-llant per l'honor de la collectivitat, que's lo seu propi honor.

I com el cotisen el seu amor propi. I que de draps am coloraines i flocs, col-locats am marcade simetrie, com midit centímetre per centímetre, tapant'ho tot, fins la vista del espectador, se fan servir per adorno de les sales.

I que de diners costen; i que poc art si veu.

I que poc resulta una sala enfocade á tall d'envelat, i com domine'l rutinisme i com, encare que á voltes resultí un ridicul, ningú se sent am prou forces pera esser blanc de les ires momentanies de la joventut, cambiant de soc-arrel la antiga manera de fer, fugintne, com qui fuig del foc, de la rutine que tot ho estanque i asficsie i fent quelcom de nou, sensill i artístic...

* * *

El poble se surt de mare, tot sobre-ix.

I com no, si de feste tant marcadament nostre, no n'hi ha mes que una cada any.

I com, el jovent aficionat á les bellerugues, aprofite les hores i com hi frueix dançant.

I com, el aficionats á la musique, hi gosen am tant de concert i am tant de serenades i tocades que á dojo es prodiguen per tot-arreu.

En eixes diades no hi ha repós possible.

En totes les Societats concerts y balls i en quiscune d'elles funcions de teatre; sardanes per carrers y plaças, sessions cinematográfiques, concursos de moltes menes, serenades á la plaça grant, i altres i altres coses que continuament demanen nostre presencie...

I tot s'ha de veure i tot s'ha de sentir; qui mes qui menys tot-hom te forasters i no es pas cas de deixarlos malcontents, que s'aborreixin...

I am quin posat d'intel·ligencie s'escolten les tocades i com se discuteix el mérit demostrat per cada una de les orquestes...

I com deixa boca-badats á n'els filarmonics casulans, les refilamentes del cornetí, sant de sa devoció.

I quin doll de paraules técnicas surten de les boques dels apassionats d'aqueste i l'altre orqueste.

I com l'amor propi domine i fa que's deixi, per uns i altres, aixafade á la raó... i á la bone musique.

* * *

Les festes toquen á son fi, i'l desbordament traspace'l limit de lo natural, assemblantse'l poble á un vast formiguer.

I com no, si es arribada l'hora de presenciar els focs d'artifici.

I quine gentade; de cap á cap del carrer major no s'oviren mes que testes.

I com, als espatecs de les *rodes* de variats colors i distintes formes, cents i cents d'ulls s'hi encaren i ficsament miren les evolucions d'elles, com si es temés perdre un petit de-

tall, una sola guspira del foc que, com pluje, çà i lla escampen.

I quin bellugadiç moiment i enrenou se produeix i com se discuteix, en acabat, l'importància dels focs, fent comparances am els d'anys passats.

I com encisen els còets-estrelles, am ses variats i enlluernadors colors.

I com fan, involuntariament, aclucar els ulls, els còets-llampet.

I com se reb am un prolongat ¡ah! d'admiració, l'apoteosis final dels focs, am son gran cuadro figurant el sant patró del poble, essent saludat am aplaudiments i am l'espetec aixordador de trons i xiulets de còets, que á grapat s'encenen i volen per l'aire.

I com la xerrameca fa d'aquell bloc de carn humane, un verdader laberinte, aont se sent clarament que s'anraone i no's comprén res de lo que's parle...

* * *

Més no tot-hom, en el poble, está de feste. Entre-mitj del bullici i l'alegríe, si alça una note triste, molt triste...

Les campanes del canipantar no toquen pas á feste avui.

Avui tenyeixen l'espai de planyivols cants...

I quine tristese done'l so d'aquelles campanes escampant son dol, lla d'enllá...

I quin contrast; i que diferent es son toc del d'ahir.

I quina barreja de efectes...

I que son tristes les penes entre-mitj de tantes alegries.

I com la esperaven, ells avans, la festa major, i com maleixen ara, la alegríe que'ls també hi cercaban i que'ls altres hi gosen i que la mort, esfereidora i feréstega, els hi ha arrabaçat.

* * *

Les campanes toquen, toquen á morts.

Toquen per la fille únique de dos vellets, morta en la flor de sa joventut.

I com era son goig i com els alegre am ses tendreses envers á ells i com ¡mai mes! podrán gosar, embabecantse contemplantla, belle i xamose com era.

Avui tot en la casa es plor tenint que ser goig inefable.

I com la esperaven pares i fille la feste.

I quin vestit mes maco, i mes á la mode, i mes enflocat am costoses i voluptuoses puntes i llaços no estrenarie, pera lluirlo en la dança que tenie compromesa am el ballador que á ella mes li'n complavie, i'n la societat d'aont ell n'era soci i ella am tant d'écsit totes les festes hi ballabe.

I com se veie admire al entrar en la sala al compás del pas-doble de reglament.

I com ses pares hi gosaben, caientlos la babe, boi contemplant son gosar i ses il·lusions.

I com una malaltie, curte i traïdore, trencá en sec ses afalagadores esperanças, matant á sa preuade joie i destroçant al ensemps ses revellits cors.

I com els he sembla impossible que aixís siga.

I com la realitat s'els mostre freda, crudel, sens'ánime...

I com l'estrenará, ella, el vestit maco, pro no será á la dança, no; com l'estrenará pera pudrirlo allá, en el lloc quiet, aont eternament reposarán ses despulles, aont tot es igual...

* * *

Ja som á les acaballes de les festes. El bullici dels primeis moments ja no es tant viu; ja'l cansanci s'ensenyoreix dels cossos.

¡S'ha ballat, disfrutat i omplenat de sensacions, en tant al grau!

En les sales se senten les derrereres notes del últim vals, en quin, el jovent, hi aprofite l'últim gotim de pler.

A casa la morta, els pobres vells els hi regalime cara avall, la última llágrime, roenta i com tenyide am sanc.

¡Tenen els ulls secs de tant plorar!

* * *

El die s'aixeca. Les campanes tornen altre volte á daixar sentir son toc-a-morts, confortentse ses primeres notes, am les últimes de les orquestes.

Els aucells desperten i canten, saludant al nou día.

Una llaugere brise fa remouer la fullaraca

dels arbres teixint un contrast estrany, barre-
jant sa remor am el so trist de les campanes,
els aires alegrois de les orquestes, els cants
de vida dels aucells i la parla dels balladors i
acompanyants, que 's retiren, pausadament,
mandrosament, colla darrera colla, i morts-de-
son, á llurs cases.

* * *

Poc després, solemne quietut, el poble dorm;
els vells vet-llen, boi resant, á la filla morte;
el sol ix enlairantse am magestat d'omnipotent;
entrem de ple á'n el nou die.

LA REDACCIÓ

LLEVOR

Lo mot que encapsala aqueixa plana ja diu
ben clar qui som y á que anem.

Som la joventut qu'esclata, plena de vida,
desitjosa d'enlairar l'ánima del nostre poble,
per damunt de les baixeses de aquestos vivi-
dors, fraudulentos de la bellesa, que arrapapats
en flonges cadires del café, escolten nostres
paraules humils, ab la rialla despreciativa á
flor de llavi.

¡Oh! vosaltres jovent que formeu part en la
nostra obra, segurament no les heu sentit a-
quelles mofetes despectives, la vostra fé es
molt mes gran que totes aqueixes mesquines-
ses, la vostra tasca es molt més noble, viviu
la espiritualisació de la joventut per la joventut
mateixa, y aixó vos fará passar per sobre
de tot el convencionalisme de que es nodreix
la nostra societat, sense deixar jamai la vostra

voluntat enterrada an aquest desert inmens de
indiferencia.

No vos enfèbliu ni procureu ajupirvos y
mercadeijar com tots aquets altres, y segurs
que no'ls seguireu, tenim el recort de vostre
esfors que bat dintre la nostra ánima y per
aixó armats de tota la forsa impulsiva de la
llibertat que'ns doneu vosaltres joventut ar-
dida; lluytarem magestuosament ab tota la for-
sa del nostre esprit, que present una nova
vida, mes no la podem definir.

Si avui la definissim, demá la nostra defi-
nició ja fora vella, ja que'l temps continua-
ment evoluciona, y nosaltres sempre volem es-
ser joves.

Ab aixó, es necessari, per realisarho, que
tota la joventut ens aplaguem an aquest mateix
esforç.

DESENGANY FUNEST

Felís vivia quant d'ell fruïha
paraulas dolsas mon tendre cor;
si en ell entravan com melodia,
ara m'aumentan sols l'agonia
perque jo mori de mal d'amor.

¡Recorts! Tristeses... Pesar deixeu-me!...
be prou sofreixo valgam mon Deu!
¿Si la falsia de mi el separa
per que estimarlo molt mes encara?
ja sent per altre lo mal cor seu.

Ilusions mortas l'ànima guarda
que jo en ma vida creya immortals;
si'l cor y pensa no l'hi dictava,
per que estimarme sempre jurava
fentme promesas d'un amor fals!

Ja podeu dirli que abans que morta

desitjo veurel al costat meu:
ell me fa màrtir del abandono,
¡mes ay! digueuli, que ja'l perdono,
y vull donarli l'últim adeu.

Digueuli prompte, mare volguda,
que ja ab ma vida lluyta la mort,
com lluyta l'àguila quant baixa estesa
batent las alas, pera fer presa
d'aucellas tendras de trista sort.

Es ell que entra... sento els seus passos
y no puch veurel ¡estimat meu!...
La mort de negre ma vista entela.
Mareta meva... el cor se'm gela...
¡l'eva es ma vida! prentia bon Deu.

GLEVA

NOVES

No fem cap comentari al veredict de l'Concurs *Virtut, Mèrit y Treball*, ni tampoc al Programa que publiquem de la Festa major; passada aquesta y en el altre nombre, exposarem el sí de la realitat de tot aixó.

* * *

PROGRAMA de les festes qui haurán lloc els dies 1, 2, 3, 4 y 5 de Setembre an eixa vila.

DIA 1

A las 12.—Tronada y repich general de campanes.

A las 19.—Solemnes completas an la església Parroquial, per la Reverenda Comunitat.

DIA 2

A les 6.—Diana an els principals carrers,

per la orquesta «Nova Catalana» d'en Bertrán.

A les 7.—Distribució de Bonos en especies an els pobres d'eixa vila.

A les 10.—Ofici solemne ab assistencia del Excm. Ajuntament, en honor de Sant Esteve P. M., estant el sermó á cárrech del M. I. doctor Joseph Portalés, Pbre., Canonge de Barcelona.

A las 12.—Gran tronada en la plassa de la Constitució y Sardanes.

A les 14.—Concert en els jardins del Cassino de Granollers per la orquesta «La Catalana».

A les 15.—Inauguració oficial de la font pública en la plassa de Mossén Jascinto Verdguer.

A les 16.—Grans concerts en el Café Nou y en la Unió Lliberal, respectivament, per les orquestes «La Moderna» y «Nova Catalana d'Sendra».

A les 17.—En el Cassino, acte d'entrega de

premis pera 'l jurat respectiu als distingits an el Concurs de *Virtut, Mérit y Trevall*.—Balls an el Envelat públic, qual programa serà executat per la «Nova Catalana» d'en Bertrán.

A les 22.—Balls an els salons del Cassino de Granollers y an el Envelat públic de la plassa de la Constitució.—Representació en «La Unió Liberal» de l'òpera en 4 actes *Hernani*, que dirigirà el mestre Pérez Cabrero.—An el Centre Catòlich, el drama *La Creu de la Masia* y la comèdia *Un barret ds rialles*.

A les 23.—Balls an l'espaiós envelat de la Societat «La Alhambra», executant el programa «La Moderna».

DIA 3

A les 10.—Ofici solemne, ab assistència del Excm. Ajuntament, en honor de Sant Plàcit, essent el panegírich á càrrech del distingit orador sagrat Dr. Joseph Portalés Pbre., Canonge de Barcelona.

A les 11.—Balls extraordinaris an «La Alhambra» y á «La Unió Liberal».

A les 12.—Gran tronada y sardanes en la plassa de la Constitució.

A les 14.—Concert an els jardins del Cassino de Granollers.

A les 15.—Concert an els jardins de «La Unió Lliberal».

A les 16.—Concert an el Café Nou.

A les 17.—Sardanes an els jardins del Cassino y balls en «La Alhambra», «La Unió Lliberal» y Envelat.

A les 21.—Representació en el Cassino de les òperas *Cavalleria rusticana* y *Pagliaci*, dirigides per Mazzi.

A les 22.—An el Centre Catòlic, representació de *Un manresà del any vuit* y *Una dona á la brasa*.

A les 23.—Balls an el Envelat públic, La Unió Lliberal y La Alhambra.

DIA 4

A les 11.—Sardanes an el jardí del Cassino.

A les 14.—Concert an el Cassino.

A les 15.—Concert á L'Unió Liberal.

A les 16.—Concert an el Café Nou.

A les 17.—Ball de rams an el Cassino, destinantse el producte íntegre al Assil pera 'ls

pobres d'eixa vila.—Balls an el Envelat, Unió y Alhambra.

A les 21.—Disparo d'un magnífic castell de focs artificials.—Representació de les sarsueles *Amor ciego, Alma de Dios* y *Las bribonas*, en La Unió Liberal. Acabada la funció ball de Societat.

A les 22.—Balls an el Cassino, alternant sardanes.—An el Centre Catòlic se posarà an escena la comèdia *Don Gonzalo ó l'orgull del gech*, acabant ab el juguet *De rebot*.

A les 23.—Ball en La Alhambra.

DIA 5

A les 15.—Carreres de bicicletes, concedintse tres premis de 100, 60 y 30 pessetas respectivament.—Concert an L'Unió Lliberal.

A les 17.—Balls an el Envelat públich, Cassino de Granollers, Alhambra y Unió.

A les 21.—Concert an el Café Nou.

A les 22.—Balls an La Unió Lliberal, Cassino, Envelat y Alhambra.

A les 23.—Ball en el saló de La Alhambra.

NOTES:—Exhibicions Cinematogràfiques tots els dies.

—Expléndida il·luminació elèctrica en les nits dels dies 2, 3, 4 y 5.

—Els balls del Envelat, de La Alhambra y Concerts del Café Nou, serán executats per la notable orquesta «La Moderna», degudament aumentada fins á 15 professor de la vila.

* * *

Convocats per la Cambra Oficial de Comers, Industria y Navegació d'aquesta ciutat de Barcelona, baix la presidència del Excelentíssim Sr. D. Pere G. Maristany, se reuniren lo dia 24 an el lloch que dita Corporació te en la casa Llotja del Mar, importants entitats bancaries, gremials, industrials y mercantils de la dita plassa pera tractar de les qüestions relacionades ab la recollida de moneda il·legítima.

Els reunits, tenint an compte que després del dia 24 ja no hi hauria mes moneda il·legítima de á 5 pessetes en circulació, y que l'Associació de banquers, va resoldre admetre com fins are, els duros l·legítims després del plassó de recollida, lo que te molta importancia pera la marxa regular dels negocis, acordaren re-

40.—LLEVOR

comenar eficazment al comerç y especialment als gremis de Barcelona y al públic an general, que després del 24, segueixin admeten, com fins ara, les monedes llegendades de 5 pessetes, per evitar el gravíssim conflicte que s'originaria an perjudici del comerç, dels interessos generals y del crèdit públich.

* * *

CARTELL. — Jochs Florals de Caldes de Montbuy, organissats per «L'Avenç Nacionalista».

ANY I

Premi I.—Flor Natural, ofert per la entitat organissadora de la festa á la millor composició en vers de tema lliure.

El guanyador d'aquest premi elegirá la reina de la festa.

Premi II.—Un exemplar de la magnífica obra «Mallorca, artística, arqueológica y monumental», ofert per la Excm. Diputació Provincial, al treball en prosa ó vers que millor canti la conquesta de Mallorca pel Rey Jaume I.

Premi III.—Objecte d'art, ofert pel diputat en Lluís Ferrer-Vidal, á la mellor poesia que canti les belleses del Alt Vellés y del Moyanés, essent preferida la que enclogui fets y dates d'interés históric per a abduas Comarques.

Premi IV.—Cent pessetas, del Ajuntament de Caldes, al millor y mes complert recull de notícies históriques d'aquesta vila.

Premi V.—Setanta cinch pessetas, ofertes del doctor en Joan Alemany, rector d'aquesta vila, á la millor descripció histórica de l'Imatge de la Santa Magestat que's venera en la iglesia parroquial d'aquesta.

Premi VI.—Cinquanta pessetas, ofertes per en Joan Domingo Sanllehy, al millor treball en prosa ó vers de tema lliure.

Premi VII.—Objecte d'art, ofert per en Gabriel Cuspinera á la millor «Ressenya Histórica del Santuari del Remy de Caldes».

Premi VIII.—Cinquanta pessetas, ofertes per la Delegació de la Cambra Agrícola del Vallés, á Caldes, al millor quadret que descrigui en vers ó prosa les costums de la familia pagesa relacionades ab la agriculture y basades ab la moral católica.

Premi IX.—Cent pessetes, ofertes per en Francisco Alemany, que s'adjudicaran al millor treball sobre'l tema: «¿Quin ha d'esser l'ideal del obrer catalá?»

Premi X.—Objecte d'art, ofert per en Joseph Cuspinera, al millor treball en prosa ó vers de tema lliure.

Premi XI.—Objecte d'art, ofert per en Manuel Ballarín, s'adjudicará al millor treball en vers ó prosa de tema lliure.

Premi XII.—Objecte d'art, ofert per en Joseph Campeny, al millor treball en prosa ó vers de tema lliure.

Premi XIII.—L'Historia de Catalunya, oferta d'en Joaquim Farguell al millor treball en prosa ó vers dedicat á la Verge del Remy.

Premi XIV.—La Tradició Catalana, ofert per l'Ateneu de Sant Feliu de Codina al millor treball sobre el tema: «Funesta influencia del caciquisme en les poblacions rurals de Catalunya y medis d'acabar aquesta plaga social».

OBSERVACIONS

La festa se celebrarà'l día 11 d'octubre, diada de la festa de l'Aplech.

Les composicions en catalá s'han d'enviar al Secretari del Jurat calificador, En Pere Argemí, Banys Forn, Caldes de Montbuy, per tot el día 20 del prop-vinent setembre.

Les composicions premiades quedaran de propietat (per un any) de l'Avenç Nacionalista y el fallo del Jurat será inapelable.

Formen el Jurat: President, en Domingo Martí Juliá; vocals, Mossén Angel Garriga, Ferrán Agulló, Pere Prat Gaballí, Lluís Manau, Domingo Vilanova, Eugeni Xammar, Antoni Sansalvador; secretari, Pere Argemí.

Caldes de Montbuy, 26 juliol 1908.

— IMPREMTA —

— DE —

FRANCISCO CUCURELLA

Carrer de Corró, 9. - GRANOLLERS

Impresos de totes menes - Especialitat en treballs pera'l comerç

BANCO VITALICIO DE ESPAÑA

— SEGUROS VIDA —

DELEGACIÓN EN ESTE PARTIDO:

Carlos Guimerá

PLAZA DE LA CORONA, 5
● ● GRANOLLERS ● ●

EBANISTERIA MODERNA

DE JERÓNIMO SORS

Especialidad en la solidez de la construcción y baratura de precios.—Se hallan muebles de lujo y de todas clases.

CALLE DE LA PALMA, 26.— GRANOLLERS

TALLER DE MARMOLISTERIA Y ESCULTURA DE PIEDRA

— DE —

ALONSO VERDÚ

CALLE DE PRIM, 98.— GRANOLLERS

ESPECIALIDAD EN LÁPIDAS MORTUORIAS

Objetos de escritorio, sellos de goma, impresiones y encuadernaciones.

— DE —

JOSÉ XIRAU

**CALLE DE SAN ROQUE, 1
GRANOLLERS**

Acaba de completarse una extensa colección de vistas de esta localidad en tarjetas postales al bromo.

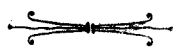
OBRA NOVA

LLARS APAGADAS

DRAMA D' EN

J. VIDAL Y JUMBERT

Preu: 2 pessetas

De venta: Feliu Estaper, Sumeras, 2